KŘIŽOVATKA CEST

D2 D1 D D1
Jdeš tiše stezkou, co noha nohu míjí,
A přichází léto kouzelný.
Znáš chvilku hezkou, co do duše se vpíjí,
Kterou ti dávaj stráně zelený.

Tak jako můza tě teplej vítr hladí,
táhneš holku, láhev, celtu svou.
Čas je jen pojem co ke vlaku tě svádí,
A dny ruku v ruce neúprosně jdou.

G D
R: Město tvý je již dávno vzdálený,

G D
Těžkej dým z mokrýho dřeva, a jemnej déšť.

G D
Každej ví že mosty zpátky jsou spálený.

F C D
Lesy jsou domovem tvým spolu s nekonečnou křižovatkou cest.

Jak dravej pták, myšlenky tvý ti v hlavě krouží.
Po nekonečných dálkách jasných hvězd..
Poryvy větru a vzdálenej dívčí zpěv se snaží,
Tě z tvojí rovné stezky jinam svést.

Paprsky slunce se tě svým dotekem ptají,
Kdy bude zase padat sníh,
Ty noci chladný se ti tak vzdálený zdají,
Až se stěhovaví ptáci vydaj směrem: Jih
F C D
R: ---) Lesy jsou domovem tvým spolu s nekonečnou křižovatkou cest

ZAR 2008